

Kateřina Tučková

Je mi líto těch, které příběh mých hrdinek inspirovaly

Kateřina Tučková je prozaička, jejíž zatím nejúspěšnější román *Žitkovské bohyně* způsobil nebývalý ohlas nejen mezi čtenáři, ale také mimoliterární rozruch. Ve společnosti probudil zájem o oblast kolem Žitkové, o bohování a vůbec o tradice, které zůstávaly tak nějak na okraji pozornosti. Nový román *Bílá Voda* se opět odehrává na místech naší země, která bychom označili za odlehlá. A opět otevírá témata, která rozhodně nejsou tradiční...

Text Tomáš Čada

Stručnou charakteristiku si půjčím od nakladatele. „Román se strhujícím dějem je inspirován skutečnými událostmi, po nichž autorka řadu let pátrala v archivech a mezi pamětníky. Kniha zpřítomňuje nejen opomíjenou kapitolu totalitního bezpráví, ale otevírá i otázku nerovného postavení žen v církvi a vlastně i v celé společnosti.“

Jaké je vracet se do beletrie po deseti letech? Přece jen to je dlouhá doba.

Tak se to jeví zvnějšku, ovšem u mě to vypadalo jinak – já nemám pocit, že bych se někam vracela, protože celých těch deset let jsem každý den včetně víkendů psala nebo k tématu něco načítala. A také publikovala, byť méně nápadné texty, jako byla třeba novela *Fabrika*, scénář k divadelní hře *Vitka* nebo kniha pro děti *Hrdinky*, na níž jsme spolupracovaly s ilustrátorkou Renátou Fučíkovou a historičkou Lenkou Křížovou.

Měla jste od úspěchu nového románu nějaká očekávání?

***Žitkovské bohyně* byly bestseller, to pak autor nese nějakou tíhu, nebo?**

Na nějaké hluboké obírání se budoucností knihy jsem neměla čas, řešila jsem předně boj s masou materiálu, který se mi nedařilo uspokojivě převyprávět, a pak jsem se také zaobírala svým stavem – v průběhu psaní se mi narodili syn a dcerka.

Vím, na tuhle otázku jste odpovídala asi mnohokrát, ale musí padnout, protože *Bílá Voda* je velmi komplexní,

ostatně i jako vaše předchozí knihy. Jak probíhají práce na tak rozsáhlém a historicky věrném díle?

Bylo to náročné, proseděla jsem týdny a měsíce v archivech, kde jsem našla skvělé materiály, podle kterých jsem mohla vystavět příběh. Také jsem načítala sekundární literaturu a mluvila s pamětníci... Ta kniha je tak mozaikou všeho, co jsem se z různých zdrojů za těch deset let dozvěděla.

Hrdinkami vašich románů jsou ženy, silné i raněné. S velmi netradičními osudy. Zkoušela jste někdy i hlavní mužskou postavu? Případně proč ne?

Protože mám pocit, že ženským hrdinkám rozumím jako žena lépe. Ale v *Bílé Vodě* je těch postav – i mužských – tolik, že myslím, že tentokrát to jako román o silných ženách škatulkovat nelze. Nebylo by to spravedlivé třeba k postavě tajného biskupa Daniela Felixe, v němž se zrcadlí osud legendárního biskupa moravské podzemní církve Felixe Davidka, k otci Janovi nebo jednomu z antihrdinů, Leopoldu Plojharovi, a k dalším...

Vaše hrdinky často dost trpí. Není vám jich líto?

Předně je mi líto těch, které příběh mých hrdinek inspirovaly. Ty tu tíhu skutečně prožily, na rozdíl od postav, které žijí jen na papíře.

Žitková, Bílá Voda. To jsou malé, donedávna neznámé a rozhodně zastrčené obce. Přiznávám, že Brno se tomu trochu vymyká, i když tam je zase příběh situován do konkrétní komunity. Co vás na takových místech přitahuje?

Skutečnost, že mají neopakovatelný genius loci, a hlavně to, že se tam odehrávaly události, o nichž píšu.

Váš román *Žitkovské bohyně* vyvolal zájem o do té doby málo známý fenomén. Dá se říct turistický zájem. Očekáváte u *Bílé Vody* něco podobného?

To už přesahuje moje promyšlení tématu, na turismus při psaní (ani posléze) nemyslím. Ale fakt je, že obec Bílá Voda má co nabídnout – leží na úpatí překrásných Rychlebských hor a je v ní muzeum mapující problematiku internace reholních řádů, nebo mimořádně působivý hřbitov, kde našlo místo odpočinku na sedm set padesát internovaných sester.

**PŘEKVAPENÍ
PŘÍPADY AUGUSTINA VELIKÉHO & SPOL.
Jaroslav Velinský**

To tu ještě nebylo! A patrně také už nebude. První doporučení na letní měsíce je knížka, přesněji knižky, které, pokud půjde vše hladce, spatří světlo světa až na podzim. Zní to trochu podivně, chápu, ale hned vysvětlím. Jaroslava Velinského možná znáte pod jeho trampským jménem Kapitán Kid. Prozaik, písničkář či vydavatel stál u základů hudebního festivalu Porta, díky kterému se stala populární řada hudebníků. Velinský však byl také pozoruhodný autor nejen detektivních příběhů. A tři

Případy Augustina Velikého & spol. mají nově vyjit v limitované edici, a to včetně nikdy nevydaných románů *Mys mrtvého muže* a *Malý zelený slon*. Téměř 1500 stran, šest románů opatřených originálními ilustracemi i bohatou fotografickou přílohou si můžete objednat na stránce velinsky.mysterypress.cz a přes léto se těšit na podzim, kdy vám dorazí nakladatelský unikát. Anebo taky ne, jistota vydání záleží na počtu předplatitelů.

Nakladatelství Mystery Press

**LÁSKA
ZA SVÍTU MĚSÍCE
Jennifer Anton**

Samozřejmě, že napětí a příjemné mrazení v zátylku není to jediné, co patří k letní četbě. Důležitá je i romantika. A kniha *Under the Light of the Italian Moon* v českém ne tak přesňujícím překladu *Za svítu měsíce* přináší to pravé v daném žánru. Ostatně za

vše hovoří nestandardně vysoké hodnocení v rámci skvělé čtenářské databáze *Good Reads*, kterou tímto doporučuji vaší pozornosti, protože pokud hledáte vhodné typy k četbě, je skvělé zabrousit právě sem. Distributor o knize hovoří jako o „strhujícím historickém románu podle skutečného příběhu a srdcervoucích skutečných událostech“. A poměrně překvapivě nelže. Příběh Niny je čtivý, patřičně komplikovaný i napínavý, zkrátka silný. A ingredience pro jeho tvorbu náležitě: láska, tradice, fašistická historie, 2. světová válka, cesty napříč kontinenty i silná ženská hrdinka.

Nakladatelství Jota, přeložila Jana Kordíková

**NÁLOŽ
NEKLIDNÁ KREV
Robert Galbraith**

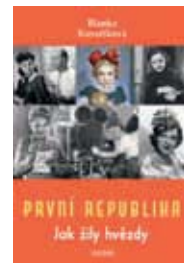
Pokud jste si v letadle ochotni připlatit za zavazadla, srdečně mohu doporučit pátou knihu ze série *Detektiv Cormoran Strike*. Pod pseudonymem Robert Galbraith se nenachází nikdo jiný než veleslavná J. K. Rowling. Její detektivní série má, jak je u ní již obvyklé, nejen vzrůstající kvalitu, ale též počet stran. Série, začínající na již tak rozsáhlých téměř pěti stech stránkách, se teď přehoupla přes stovku devět a atakuje jeden tisíc stran. Takže brát si ji do letadla si asi rozmyslete. Každopádně *Neklidná krev* opět přináší příběh soukromého detektiva Cormorana Strikea a jeho spolupracovnice Robin Ellacott. A opět se nejedná o čistou detektivku, v románu najdete přesahy i do společenské kritiky. Jinak jasně PRO četbu vychází i z čtenářských ohlasů, kdy zaznávají hlasy jako: „Za víkend jsem to nedala, ale týden stačil. Nešlo se odtrhnout.“ A to přesně od letní četby chcete, nebo? **Nakladatelství Kniha Zlín, přeložil Ladislav Šenkyřák**

**BOHATSTVÍ
NEPŘILÍŠ ŠTĚSTNÁ RODINA
Shari Lapena**

Detektivní příběhy patří k létu. A tak následuje jedno doporučení, které si s sebou na prázdniny vzít můžete. Ať už míříte na plážu za sluncem, nebo za čerstvým vzduchem do hor, dobrá detektivka přijde vhod. Kanadská spisovatelka Shari Lapena nedávno zavítala se svou poslední knihou *Nepřilíš šťastná rodina* na největší český knižní veletrh Svět knihy. Autorka je u nás populární, do češtiny bylo přeloženo již šest jejích románů, a ten dosud poslední navazuje na autorkou nastavenou laťku kvalitního psychotrilleru. To, že bohatství ještě nedělá člověka šťastným, známe z mnohých literárních děl. Lapena nám však vypráví příběh, kdy velké bohatství maskuje utrpení, a nakonec i vraždu.

Nakladatelství Kalibr, přeložila Naďa Špetlíková

**NOSTALGIE
PRVNÍ REPUBLIKA
Blanka Kovaříková**

Spisovatelka Blanka Kovaříková je autorkou bezmála dvaceti titulů, přesto její jméno budete marně hledat mezi předními českými literáty. Paní Kovaříková se totiž dlouhodobě, velmi soustavně a pečlivě věnuje tématům, z kterých asi nebude pramenit spisovatelská sláva, ale která svým čtenářům přináší nejen potěšení, ale i poučení a jejich význam je nezanedbatelný. Kniha *První republika* s podtitulem *Jak žily hvězdy* je bohatě fotograficky vybavenou procházkou po prvorepublikových celebritách. Hercich i režisérech, tanečnicích i lékařích. Nostalgický výlet do doby, která má v našich představách ne o moc více než padesát odstínů šedi, je to pravé, co si v létě přečíst. Vždyť daná doba byla barevná! Navíc ona filmová černobilost nám ji v mnohém lakuje narůžovo. **Nakladatelství Universum**